

Hòa Bình là kết quả của Công Lý và Tình Liên Đới
(Is 32,17; Gc 3,18; Srs 39)

<http://www.congiaovietnam.net>
congiaovietnam@gmail.com

oOo

TÌNH YÊU VÀ PHỤC VỤ

(Bài chia sẻ của linh mục nghĩa tử Lê Văn Quảng nhân dịp mừng Kim Khánh Linh Mục của cha Cố Gioakim Vũ Tuấn Tú)

Hôm nay ngày trọng đại của cha cố và cũng là ngày vui mừng của tất cả chúng ta. Và để chia sẻ niềm vui trọng đại ấy, tất cả chúng ta đã tề tựu về đây từ bốn phương trời để cùng với cha cố dâng lời cảm tạ hồng ân Thiên Chúa đã gìn giữ ngài trong suốt chặng đường 50 năm qua trong sứ mạng linh mục của ngài.

Các Linh Mục cùng dâng Thánh Lễ mừng Kim Khánh với LM Vũ Tuấn Tú
(ngồi xe lăn chính giữa). -- Hình: Thanh Phong/Viễn Đông

“Từ ngàn đời Chúa đã chọn con và sai con đi rao giảng tin mừng cho người nghèo khó.”

50 năm trước, có ai nghĩ rằng một ngày nào đó mình sẽ phải sống trên một đất nước không phải là quê hương của mình. Nhưng rồi tháng 4 năm 1975, mọi người trong hốt hoảng, chạy tán loạn để đi tìm cái sống. Chúng ta giã từ làng mạc, ruộng vườn nhà cửa, bà con, bạn bè ra đi không một định hướng. Có những người ra đi và đi mãi, không có chỗ dừng chân và cuối cùng định mệnh đã đưa họ đi mãi đến những vùng đất khách, với hai bàn tay trắng, không tiền bạc, không sự nghiệp, không gia đình, không nhà cửa, không xe cộ, không có một chuẩn bị tinh thần, không một chuẩn bị ngôn ngữ, không một chuẩn bị nghề nghiệp, quá khứ không còn, tương lai không có.... Họ quả thật là những con người nghèo khó nhất, cô đơn nhất, lạc lõng nhất, đáng thương nhất trên bình diện vật chất cũng như tinh thần. Trong hoàn cảnh đó tìm cho được một linh mục để mỗi cuối tuần cha con quay quần bên nhau để cùng nhau tâm

sự, cùng nhau chia sẻ những vui buồn sướng khổ thì quả thật đó là một nguồn an ủi lớn lao. Và thật là một sự an bài mà chúng ta không thể hiểu nổi: Từ ngàn đời Chúa đã chọn ngài và đã sai ngài đi rao giảng tin mừng cho những người nghèo khổ đó trên vùng đất khách xa lạ này.

Một buổi tối nọ, mẹ Theresa ghé lại căn nhà hấp hối và tiến lại để thăm một người sắp chết mà người ta vừa mới mang vào. Đó là một bà lão mình quần đầy những mảnh giẻ rách, nước da đen với đầy những vết thương hôi thối. Chính mẹ Theresa đã tắm rửa và lau chùi những vết thương cho bà. Mẹ tính lấy thuốc để thoa vào những vết thương cho bà, nhưng nhìn thấy bà đang hấp hối có lẽ cũng vì quá đói, sợ khó qua khỏi, nên mẹ tự đi nấu cho bà một chén súp rất ngon với hy vọng mang lại cho bà một chút an ủi. Sau khi nấu xong, mẹ mang súp lên cho bà. Bà cụ húp chén súp và húp luôn một hơi hết nửa chén. Chén súp quá ngon nên bà rất cảm động. Với dòng lệ và giọng nói thều thào, bà ngẩng đầu lên nhìn mẹ và hỏi:

- Tại sao bà lại quá tử tế với tôi như vậy?

- Vì tôi yêu mến bà, mẹ Theresa trả lời.

Một tia sáng hạnh phúc dần còn chút nghi ngờ, xuất hiện trên khuôn mặt của bà, bà ân cần nói với mẹ Theresa:

- Bà hãy nói lại một lần nữa: tại sao bà đối xử tử tế với tôi như vậy?

Mẹ Theresa niềm nở trả lời: vì tôi yêu mến bà.

Ôi bà, bà hãy nói lại một lần nữa: tại sao bà lại tử tế với tôi như vậy?

Vì tôi yêu mến bà.

Nghe đến đây, lòng bà lão đầy xúc động, bà nắm chặt tay mẹ Theresa kéo về phía bà, giọng thều thào nói lên lời cảm ơn. Đôi mắt bà mở to như rất mãn nguyện rồi từ từ khép lại, linh hồn bà đi về bên kia thế giới.

Qua câu chuyện trên, chúng ta thấy: tận đáy lòng sâu thẳm của con người, con người khát vọng gì?

Khát vọng tình yêu. Con người sinh ra là để yêu và được yêu. Con người không thể sống thiếu vắng tình yêu. Con trẻ sống thiếu vắng tình yêu, sẽ lớn lên trong sự bất bình thường. Và vì thế, chúng ta thấy những hiện tượng này thường xảy ra:

***Con cái sẽ bỏ nhà ra đi nếu nó cảm thấy gia đình không có tình yêu.
Học sinh sẽ bỏ trường nếu nó cảm thấy học đường không có tình yêu.***

Vợ chồng sẽ ly hôn nếu họ cảm thấy hôn nhân không có tình yêu.

Tu sĩ sẽ bỏ dòng và linh mục sẽ bỏ địa phận nếu họ cảm thấy ở nơi đó không có tình yêu.

Một số người sẽ bỏ ngay cả giáo hội của họ nếu họ cảm thấy ở đó không có tình yêu.

Những năm gần đây sau Tết tôi có về Hà Nội dạy cho các thầy thần học năm thứ 4: môn Tâm Lý Mục Vụ: Mục vụ gia đình, Mục Vụ hôn nhân, và Mục Vụ Bệnh nhân. Trong một buổi học kia, có 1 thầy giơ tay nói: Thưa cha, ngày mai cuối tuần con muốn đưa cha đi thăm một sư cô ở một chùa gần đây. Các thầy nghe thế đều cười âm lên. Tôi đoán chắc có điều gì lạ ở đây. Và thầy nói tiếp: mỗi cuối tuần chúng con có đi làm công tác mục vụ ở đó, chúng con đi thăm các cụ già. Nơi đó có một sư cô. Sư cô này có một điều gì đó bí ẩn: một đêm kia cô ngủ, một con rắn bò vào phòng cô, rồi bò lên giường cô, và bò lên người cô, cô giật mình chỗi dậy. Nhìn thấy con rắn, một cách phản xạ tự nhiên cô kêu lên: Lạy Chúa! xin cứu con. Lạy Chúa! Xin cứu con. Cô không kêu Phật nhưng cô lại kêu Chúa xin cứu con. Đó là một chuyện lạ... thì ra sư cô vốn là một người công giáo. Trước đây cô đã vào một dòng tu, và cô đã gặp khủng hoảng nên cô đã quyết định đổi đời.

Câu chuyện trên cho chúng ta thấy rằng: con người không thể sống mà không có tình yêu. Chúng ta có thể sống thiếu ăn, thiếu mặc, nhưng không thể sống thiếu tình yêu. Biết được cái khát vọng sâu thẳm của con người chính là Tình Yêu, chính vì thế trong suốt cuộc đời 50 năm linh mục, cha Cố đã dùng chính tình yêu của mình để phục vụ cho Thiên Chúa và con người. Nhưng làm sao để con người cảm nghiệm được tình yêu mà ngài muốn trao ban, muốn tận hiến trong cuộc đời phục vụ của mình. Ngài đã học nguyên tắc mà Chúa Giê-su đã nhấn nhủ: “Hãy học với Ta vì Ta hiền lành và khiêm nhượng trong lòng.” Suốt cuộc đời phục vụ của ngài, chúng ta có thể nói: ngài thật sự hiền lành và khiêm tốn, và điều đó mọi người trong chúng ta đều cảm nhận. Ngài hiền lành vì ngài thấy rõ sức mạnh của sự hiền hòa, sự hấp dẫn của con người từ tốn, và sức quyến rũ của người khiêm nhu. Nó có sức biến đổi những con người chai đá, những con người cứng cõi, những con người kiêu căng, những con người thô bạo, những con người ích kỷ trở thành những con người nhu mì, tế nhị, và sẵn sàng biết sống dần thân cho những người khác. Và sau đây là một câu chuyện sẽ cho chúng ta thấy rõ sức mạnh của tình yêu và sự hiền hòa.

Cô Victoria Ruvolo, một phụ nữ 44 tuổi, có nghề nghiệp vững chắc, có mọi lý do để giận dữ, như vị luật sư trong vụ kiện của cô đã nói, một tội ác khủng khiếp đã xảy ra cho cô và xem ra không một hình phạt nào thích đáng để đền bù cho tội ác này.

Cô Victoria may mắn còn sống sau khi một thanh niên 18 tuổi tinh nghịch ném một con gà tây đông lạnh nặng trên 9 ký từ một chiếc xe hơi đang chạy hết tốc lực vào chiếc kính chắn gió của xe hơi cô, làm bể hầu hết mọi chiếc xương trên khuôn mặt cô. Anh này cùng mấy người bạn trạc tuổi nhau đã mua con gà tây đó với một thẻ tín dụng ăn cắp và họ đã thực hiện một chuyến sắm sửa lu bù vô nghĩa chỉ để mua vui mà thôi. Cô Victoria đã phải trải qua một cuộc giải phẫu kéo dài 10 giờ đồng hồ, chịu đựng một sự hôn mê do thuốc gây ra, và nằm điều trị một tháng trong bệnh viện trước khi cô có thể trở về nhà, nơi mà cô đối diện nhiều tháng trị liệu để được phục hồi.

Tuy nhiên cô vẫn giữ liên lạc với người đã gây ra tội ác cho cô và bày tỏ sự tha thứ cho những hành động của anh ta. Một cảnh đặc biệt trong phòng xử án khiến những người tham dự đều ngạc nhiên khi chàng trai này thận trọng và ngập ngừng tiến tới nơi cô ngồi trong phòng xử, nước mắt dàn dụa thì thầm xin lỗi cô: “Cháu cảm thấy vô cùng buồn và hối hận về những gì cháu đã làm cho cô.” Ngay lúc đó cô Victoria đã đứng lên rồi cả hai, nạn nhân và phạm nhân đã ôm chầm nhau òa khóc. Cô vuốt đầu anh ta và vỗ nhẹ vào lưng anh khi anh nức nở khóc. Những người hôm ấy đã chứng kiến cảnh tượng thật cảm động với câu nói của cô: “Tốt rồi, cô chỉ mong cháu nỗ lực hết sức mình để sống thật tốt.” Theo các bài tường thuật hôm đó thì ngay cả những công tố viên cứng cỏi nhất và các phóng viên bấy giờ cũng đều phải ghen ngào rơi lệ.

Và khi tội nhân bị kết án, cô Victoria khẩn cầu quan tòa khoan dung cho cậu ta. Trong lời phát biểu với người bị kiện, cô nói: “Bất chấp mọi nỗi sợ hãi và đau đớn, cô đã học được nhiều điều từ kinh nghiệm khủng khiếp này, và cô có nhiều điều để phải nói lời cảm ơn. Không có chỗ cho sự hận thù trong đời sống cô, và cô không tin một hạn tù dài, hay lao khổ nào sẽ đem lại cho cháu, cho cô, hay cho xã hội bất cứ lợi ích nào.” Và vì thế, anh chàng tinh nghịch thanh thiếu niên này đã được giảm án tù chỉ còn 6 tháng thay vì 25 năm. Và cô Victoria tiếp tục lời phát biểu của mình: “Cô thật sự mong rằng bởi việc bày tỏ lòng xót thương và khoan dung, cô khích lệ cháu tìm kiếm một cuộc sống xứng đáng. Nếu như sự khoan hồng của cô sẽ giúp cháu trưởng thành để trở nên một con người có trách nhiệm, lương thiện, có lòng nhân hậu vốn là nguồn tự hào cho những người thân yêu và cộng đồng của cháu thì cô sẽ thật sự mãn nguyện, và sự đau đớn của cô sẽ không phải là vô ích.”

Cô Victoria vẫn biết rằng: một cái án tù lâu hơn rất có thể sẽ hợp lý. Nhưng như cô đã nói với các phương tiện truyền thông sau đó: “Sự hận thù sẽ làm được gì? Thiên Chúa đã ban cho tôi cơ hội thứ hai để sống và tôi cũng muốn cho cháu một cơ hội thứ hai để cháu làm lại cuộc đời.” Cô đã nhìn thấy sự tha thứ như là một điều tốt lành lớn lao hơn cả công lý nữa. Và như người anh rể của cô đã nhận định sau khi chứng kiến quang cảnh đầy xúc động tại phòng xử án: “Cô đã ôm chầm cậu ta như một người mẹ ôm lấy con mình. Cô bảo cậu ta: cô muốn cháu trở nên một người xứng đáng. Và cậu ta đã nói: Cháu sẽ làm như thế cháu hứa, cháu hứa.”

Và quả thật, sau khi mãn tù, cậu thanh niên ấy đã cố gắng thực hiện điều cậu đã hứa để làm tròn ước mơ mà cô Victoria đã mong ước. Sau 12 năm miệt mài học hành, cậu đã ra trường với bằng bác sĩ y khoa. Ngày ra trường cậu đã mời cô đến dự, cả 2 đã ôm chầm lấy nhau trong sự cảm động đến rơi lệ. Nhưng những giọt lệ hôm nay không phải là những giọt lệ thương đau ngày xưa mà là những giọt lệ của vui mừng và hân hoan vì nhờ lòng từ tâm của cô mà cậu mới có ngày huy hoàng hôm nay.

Mẹ Theresa đã dùng con đường phục vụ với tất cả tình yêu và tấm lòng từ ái của mình để rao giảng tin mừng cho người nghèo. Đức giáo hoàng đương kim Phan-xi-cô cũng đã dùng cuộc sống khó nghèo và khiêm tốn để phục vụ cho những người nghèo. Cũng vậy, trong suốt 50

năm trời trong cuộc đời mục vụ, cái gì đã để lại trong tâm hồn, trong trái tim của những người được cha Cố phục vụ. Phải chăng là một hình ảnh của một người cha: hiền hòa, nhẫn nhục, khiêm tốn, dễ thương dễ mến của một con người luôn sẵn sàng dấn thân và tận tình phục vụ cho đoàn con yêu quý của mình. Tôi tin chắc rằng: hình ảnh tươi đẹp và tuyệt vời ấy chắc chắn sẽ không bao giờ phai nhạt trong tâm trí của những con người mà ngài đã từng phục vụ.

Trong thánh lễ hôm nay, chúng ta cùng với ngài dâng lên Thiên Chúa lời cảm tạ tri ân bởi những hồng ân Chúa đã tuôn đổ trên ngài trong suốt 50 năm qua. Và cũng xin Thiên Chúa tiếp tục gìn giữ ngài trong đoạn đường đời còn lại. Xin ban cho ngài sự bình an và hạnh phúc của Thiên Chúa trong những năm tháng cuối cùng của một cuộc đời đã hoàn toàn hiến dâng và phục vụ cho Thiên Chúa và con người.

Lm Lê Văn Quảng

GIỚI THIỆU SÁCH

Xin trân trọng giới thiệu Những tác phẩm của cùng tác giả:

(Từ trái sang phải)

- Cuốn 1: “**Sức Mạnh Tình Yêu**” (Kinh nghiệm mục vụ)
Cuốn 2: “**BÍ QUYẾT GIÁO DỤC CON TRẺ THÀNH CÔNG**” (Tâm lý giáo dục)
Cuốn 3: “**ĐƯỜNG VÀO THIÊN ĐÀNG TÌNH ÁI**” (Tâm lý mục vụ hôn nhân)
Cuốn 4: “**CHUẨN BỊ LÊN ĐƯỜNG**” (Tâm lý mục vụ bệnh nhân)

(Cuốn 1 đã được phát hành, và các cuốn 2, 3, 4 sẽ được phát hành trong nay mai tại các nhà sách Công giáo Việt Nam)

Kính thưa Quý vị, đặc biệt các bạn trẻ,

Trong số những người thân của chúng ta. Không phải tất cả đều đã có máy điện toán (vi tính) hoặc có dùng E-mail, hoặc đã có thể nhận được những tài liệu này.... Vì vậy, xin hãy ủng hộ chúng tôi bằng cách phổ biến tài liệu này bằng E-mail hoặc in ra, photocopy và gửi cho người thân của Quý vị. Đặc biệt xin gửi cho những ai chưa có sử dụng internet.

Xin chân thành cảm ơn

congiaovietnam@gmail.com

<http://www.congiaovietnam.net>

Nguồn: Internet E-mail by congiaovietnam@gmail.com chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, August 12, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*